

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษา “ความเป็นไปได้ของการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่น” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ที่ใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินกับไม่ใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543–2547 เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล และเพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับจัดเก็บรายได้ของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ที่ใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินกับไม่ใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน โดยทำการศึกษากับองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่นำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ควบคุมการจัดเก็บรายได้แล้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่ยังไม่ได้นำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ควบคุมการจัดเก็บรายได้ แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

- 4.1 ผลการศึกษาสภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.2 ผลการศึกษาความเป็นไปได้ของการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้
- 4.3 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.1 ผลการศึกษาสภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้ง 2 แห่ง
- ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบสัดส่วนของโครงสร้างการจัดเก็บรายได้
- ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

ส่วนที่ 1 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล

การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของ อบต.สุเทพ และ อบต.ดอยหล่อ ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา สภาพทั่วไปของตำบล อาณาเขตของตำบล จำนวนประชากรของตำบล สภาพทางเศรษฐกิจ อัตรากำลังของพนักงาน และขนาดของ อบต. ผลการเปรียบเทียบข้อมูลของทั้งสอง อบต. แสดงในตารางที่ 4.1 และ ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและองค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ

สภาพ	อบต.สุเทพ	อบต.คอยหล่อ
ขนาดพื้นที่ (ตร.กม.)	26.58	93
สภาพพื้นที่	ภูเขา ที่ราบเชิงเขา และที่ราบ	ที่ดอน และที่ราบเชิงเขา
จำนวนหมู่บ้าน (หมู่)	14	26
ประชากร (คน)	17,271	12,880
1. ชาย	8,924	6,385
2. หญิง	8,347	6,495
อาชีพหลัก	1. รับจ้างทั่วไป 2. ค้าขาย 3. ธุรกิจส่วนตัว	1. เกษตรกรรม 2. รับจ้าง
พนักงาน อบต. (คน)	65	38
1. ข้าราชการ	40	12
2. ลูกจ้างประจำ	6	3
3. พนักงานจ้างของรัฐ	19	23
ขนาดอบต.	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง

ที่มา: เอกสารสรุปขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและคอยหล่อระหว่างปีงบประมาณ 2543–2547

ปีงบประมาณ	รายได้		อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)	
	อบต.สุเทพ	อบต.คอยหล่อ	อบต.สุเทพ	อบต.คอยหล่อ
2543	17,711,992	4,330,478	-	0.00
2544	18,871,290	6,067,921	6.55	40.12
2545	22,347,017	6,786,860	18.42	11.85
2546	33,245,942	10,370,555	48.77	52.80
2547	48,293,601	14,344,381	45.26	38.32

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ-องค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ มีรายละเอียดประกอบดังนี้

1) ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ

1.1) ประวัติความเป็นมา ตำบลสุเทพตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเมืองเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย 14 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านเชิงคอย หมู่ที่ 2 บ้านน้ำตกห้วยแก้ว หมู่ที่ 3 บ้านกองบิน 41 หมู่ที่ 4 บ้านห้วยทราย หมู่ที่ 5 บ้านไร่เปิง หมู่ที่ 6 บ้านโป่งน้อย หมู่ที่ 7 บ้านต้นกุก หมู่ที่ 8 บ้านหลังห้า หมู่ที่ 9 บ้านคอยสุเทพ หมู่ที่ 10 บ้านอุโมงค์ หมู่ที่ 11 บ้านคอยปุย หมู่ที่ 12 บ้านภูพิงค์ หมู่ที่ 13 บ้านสันลมจอย และหมู่ที่ 14 บ้านใหม่หลังมอ

1.2) สภาพทั่วไปของตำบล ตำบลสุเทพมีสภาพเป็นภูเขา และบางส่วนเป็นที่ราบเชิงเขาและที่ราบ สภาพภูมิประเทศเป็นภูเขา ซึ่งมีหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ คือหมู่ที่ 9 11 และ 12 สภาพภูมิประเทศเป็นเชิงเขาคือหมู่ที่ 1 2 4 5 10 13 และ 14 และสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบคือหมู่ที่ 3 6 7 และ 8 มีเนื้อที่รับผิดชอบ ประมาณ 26.58 ตารางกิโลเมตร

1.3) อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดกับเทศบาลนครเชียงใหม่และเขตเทศบาลตำบลช้างเผือก

ทิศใต้ ติดกับเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่เหิยะ

ทิศตะวันออก ติดกับเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ทิศตะวันตก ติดกับเขตตำบลบ้านโป่งอำเภอหางดง

1.4) จำนวนประชากรของตำบล มีจำนวนทั้งสิ้น 17,271 คน แยกเป็น ชาย 8,924 คน และหญิง 8,347 คน จำนวน 6,104 หลังคาเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ยประมาณ 649 คน/ตารางกิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีประชากรแฝงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แต่ไม่มีชื่อในทะเบียนบ้านประมาณ 15,000 คน

1.5) สภาพทางเศรษฐกิจ รายกรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว อุตสาหกรรมในครัวเรือน การเกษตรกรรม รับราชการ และลูกจ้างในหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ

1.6) อัตรากำลังของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในปีงบประมาณ 2548 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอัตรากำลังข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างของรัฐจำนวนทั้งสิ้น 65 คน แยกเป็นข้าราชการจำนวน 40 คน ลูกจ้างประจำ จำนวน 6 คน และพนักงานจ้างของรัฐ จำนวน 19 คน

1.7) ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ในช่วงปี 2543–2547 องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ระหว่าง 17,711,992 บาท ถึง 48,293,601 บาท ซึ่งเป็นรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน

จากรัฐบาล ถ้าพิจารณาจากประกาศจัดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลในปี 2545 สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ เพราะมีรายได้เกินกว่า 20 ล้านบาท

2) ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ

2.1) ประวัติความเป็นมา องค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อเดิมเป็นที่ตั้งของ กิ่งอำเภอคอยหล่อ ซึ่งแยกการปกครองจากอำเภอจอมทอง เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2538 ประกอบไปด้วย 26 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 บ้านสันหิน หมู่ที่ 2 บ้านเหล่าปวย หมู่ที่ 3 บ้านเหล่าเป้า หมู่ที่ 4 บ้านปางทางเจริญ หมู่ที่ 5 บ้านห้วยไจ้ หมู่ที่ 6 บ้านคอยหล่อ หมู่ที่ 7 บ้านวังขามป้อม หมู่ที่ 8 บ้านคงป่าห้วย หมู่ที่ 9 บ้านปากทางสามัคคี หมู่ที่ 10 บ้านท่าโชค หมู่ที่ 11 บ้านคายน้อย หมู่ที่ 12 บ้านห้วยตึง หมู่ที่ 13 บ้านสิริมงคลจารย์ หมู่ที่ 14 บ้านหลังม่อน หมู่ที่ 15 บ้านห้วยเปียง หมู่ที่ 16 บ้านไร่พัฒนา หมู่ที่ 17 บ้านใหม่พัฒนา หมู่ที่ 18 บ้านโทกเสื่อ หมู่ที่ 19 บ้านท่าล้อ และหมู่ที่ 20 บ้านห้วยทราย หมู่ที่ 21 บ้านไร่สว่างอารมณ์ หมู่ที่ 22 บ้านวังธารทอง หมู่ที่ 23 บ้านไร่บน หมู่ที่ 24 บ้านคอนซัน หมู่ที่ 25 บ้านเวียงทอง และหมู่ที่ 26 บ้านไร่บวบกง

2.2) สภาพทั่วไปของตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอคอยหล่อไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากตัวจังหวัดทางทิศใต้ เป็นระยะทางประมาณ 57 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศในพื้นที่รับผิดชอบ มีเปอร์เซ็นต์ความลาดชัน 2-5% สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นที่ดอนและมีที่ราบเชิงเขาลาดเอียงไปทางทิศใต้ของตำบล และมีที่ราบลุ่มติดแม่น้ำปิง ซึ่งเป็นพื้นที่ทำการเกษตร ส่วนทางทิศเหนือและทิศตะวันตกของตำบลจะเป็นที่สูง เนื้อที่รับผิดชอบทั้งหมด 93 ตารางกิโลเมตร หรือ 57,500 ไร่

2.3) อาณาเขตตำบล

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลสันติสุข ตำบลสองแคว

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลช่วงเปา อำเภอจอมทอง

ทิศตะวันออก ติดกับ กิ่งอำเภอเวียงหนองล่อง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน

ทิศตะวันตก ติดกับ เทศบาลเมืองชัย (ดอยอินทนนท์)

2.4) จำนวนประชากรของตำบล มีจำนวนทั้งสิ้น 12,880 คน แยกเป็น ชาย 6,385 คน และหญิง 6,495 คน

2.5) สภาพทางเศรษฐกิจ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักเกษตรกรกรรม อาชีพรอง คือ อาชีพรับจ้างทั่วไป

2.6) อัตรากำลังของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ในปีงบประมาณ 2548 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอัตรากำลังข้าราชการ ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างของรัฐจำนวน

ทั้งสิ้น 38 คน แยกเป็นข้าราชการจำนวน 12 คน ลูกจ้างประจำ จำนวน 3 คน และพนักงานจ้างของรัฐ จำนวน 23 คน

2.7) ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ในช่วงปี 2543-2547 องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้ระหว่าง 4,330,478 บาท ถึง 14,344,381 บาท ซึ่งเป็นรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ถ้าพิจารณาจากประกาศจัดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลในปี 2545 สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เพราะมีรายได้ระหว่าง 6-20 ล้านบาท

ผลการเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและดอยหล่อ สรุปได้ว่า มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดย อบต.สุเทพ เป็น อบต.ขนาดใหญ่ มีรายได้เกินกว่า 20 ล้านบาท ตั้งอยู่ที่พื้นที่เขตกิ่งเมืองกิ่งชนบท สภาพพื้นที่มีทั้งเขตภูเขา ที่ราบเชิงเขา และที่ราบ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง พนักงานบริษัท ข้าราชการ มีอัตรากำลังของพนักงานจำนวน 65 คน ในขณะที่ อบต.ดอยหล่อ เป็น อบต. ขนาดกลาง มีรายได้อยู่ระหว่าง 6-20 ล้านบาท ตั้งอยู่บนที่ดอนและที่ราบเชิงเขา ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง มีอัตรากำลังของพนักงาน 38 คน จาก จากสภาพความแตกต่างที่มีค่อนข้างเด่นชัดนั้นจะส่งผลต่อการจัดเก็บรายได้ของ อบต.แต่ละแห่งด้วย

ส่วนที่ 2 การเปรียบเทียบสัดส่วนของโครงสร้างการจัดเก็บรายได้

การเปรียบเทียบสัดส่วนของโครงสร้างการจัดเก็บรายได้ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543-2547 ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ประกอบด้วย ประเมินการรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บได้เอง และสัดส่วนรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บได้เอง ผลการศึกษามีดังนี้

1) ประเมินการรายได้ที่ อบต.จัดเก็บได้เอง ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543-2547

องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ทำการประเมินการรายได้จากภาษีอากร และรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากรที่ อบต. สามารถจัดเก็บได้เอง เพื่อนำมาใช้เป็นเป้าหมายหลักในการบริหารการจัดเก็บรายได้ รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.3 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ มีประมาณการรายได้จากการจัดเก็บมากที่สุดเป็นรายได้จากภาษีโรงเรือนและที่ดิน ทุกปีงบประมาณ รองลงมา คือ รายได้จากค่าสาธารณูปโภค ในขณะที่ อบต.ดอยหล่อ มีประมาณการรายได้จากการจัดเก็บมากที่สุดเป็นรายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ทุกปีงบประมาณ รองลงมาคือ ดอกเบี้ยเงินฝาก

สำหรับสัดส่วนประมาณการรายได้ที่เป็นภาษีอากรและรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากรซึ่ง อบต. สามารถจัดเก็บได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ รายละเอียดปรากฏใน ตารางที่ 4.4 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ มีสัดส่วนประมาณการรายได้จากการจัดเก็บมากที่สุดจากภาษีโรงเรือนและที่ดิน ทุกปีงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 74.05 70.68 71.64 69.95 และ 69.92 หรือเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 71.25 ของรายได้ที่จัดเก็บได้เองทั้งหมด รองลงมา คือ รายได้จากค่าสาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 9.87 14.68 17.40 16.79 และ 16.79 หรือเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 14.58 ของรายได้ที่จัดเก็บได้เองทั้งหมด ในขณะที่ อบต.ดอยหล่อ มีสัดส่วนประมาณการรายได้จากการจัดเก็บมากที่สุดเป็นรายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ทุกปีงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 49.79 43.01 56.07 56.06 และ 43.70 หรือเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 49.73 ของรายได้ที่จัดเก็บได้เองทั้งหมด รองลงมาคือดอกเบี้ยเงินฝาก คิดเป็นร้อยละ 24.90 32.25 9.35 9.34 และ 1.64 หรือเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 15.50 ของรายได้ที่จัดเก็บได้เองทั้งหมด

ตารางที่ 4.3 ประมาณการรายได้ที่จัดเก็บได้เองขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและ องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543–2547

(หน่วย: x1,000 บาท)

รายได้	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ					องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ				
	2543	2544	2545	2546	2547	2543	2544	2545	2546	2547
ภาษีบำรุงท้องที่	260	300	250	300	450	400	400	300	300	267
ภาษีป้าย	700	700	600	800	900	27	30	30	30	25
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	6,000	6,500	7,000	7,500	7,400	73	80	80	80	75
อากรฆ่าสัตว์	5	5	5	2	1	20	20	20	20	20
คชน.ควบคุมอาคาร	35	30	30	50	80	-	-	-	-	-
ค่าใบอนุญาตควบคุมอาคาร	36	65	33	52	53	83	100	55	55	114
ค่าปรับผิดสัญญา	10	6	15	17	10	-	-	-	-	-
ดอกเบี้ยเงินฝาก	257	241	138	101	40	200	300	50	50	10
ค่าสาธารณูปโภค	800	1,350	1,700	1,800	1,500	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	100	150	-	-	-	-	100
รวม	8,103	9,197	9,771	10,722	10,584	803	930	535	535	611

ตารางที่ 4.4 สัดส่วนประมาณการรายได้ที่จัดเก็บได้เองขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและ
องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543–2547

(หน่วย: %)

รายได้	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ					สัดส่วน เฉลี่ย	องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ					สัดส่วน เฉลี่ย
	2543	2544	2545	2546	2547		2543	2544	2545	2546	2547	
ภาษีบำรุงท้องที่	3.21	3.26	2.56	2.80	4.25	3.22	49.79	43.01	56.07	56.06	43.70	49.73
ภาษีป้าย	8.64	7.61	6.14	7.46	8.50	7.67	3.36	3.23	5.61	5.61	4.09	4.38
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	74.05	70.68	71.64	69.95	69.92	71.25	9.14	8.60	14.95	14.95	12.27	11.98
อากรฆ่าสัตว์	0.06	0.05	0.05	0.02	0.01	0.04	2.49	2.15	3.74	3.74	3.27	3.08
คชน.ควบคุมอาคาร	0.43	0.33	0.31	0.47	0.76	0.46	-	-	-	-	-	-
ค่าใบอนุญาตควบคุมอาคาร	0.44	0.71	0.34	0.48	0.50	0.49	10.32	10.76	10.28	10.30	18.66	12.06
ค่าปรับผิดสัญญา	0.12	0.07	0.15	0.16	0.09	0.12	-	-	-	-	-	-
ดอกเบี้ยเงินฝาก	3.18	2.62	1.41	0.94	0.38	1.71	24.90	32.25	9.35	9.34	1.64	15.50
ค่าสาธารณูปโภค	9.87	14.68	17.40	16.79	14.17	14.58	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	0.93	1.42	0.47	-	-	-	-	16.37	3.27
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: จากตารางที่ 4.3

สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งคาดคะเนว่าการได้มาของรายได้หลักแตกต่างกัน โดย อบต.สุเทพ คาดคะเนว่ารายได้จากแต่ละปีงบประมาณได้มาจากภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในขณะที่ อบต.ดอยหล่อ คาดคะเนว่ารายได้หลักมาจากภาษีบำรุงท้องที่ ทั้งนี้เป็นเพราะ อบต.สุเทพมีการใช้ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อใช้ประโยชน์ทางการค้า และการให้เช่าสูง ในขณะที่ อบต.ดอยหล่อเป็นแหล่งที่ดินที่ใช้ในด้านเกษตรกรรมเป็นสำคัญ ทำให้ที่มาของรายได้สำคัญของ อบต.แต่ละแห่งแตกต่างกัน

2) ผลการจัดเก็บรายได้ที่ อบต.จัดเก็บได้เอง ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543–2547

องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ จัดเก็บรายได้จากภาษีอากร และไม่ใช้ภาษีอากรที่ อบต. สามารถจัดเก็บได้เอง รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4.5 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ จัดเก็บรายได้มากที่สุดจากภาษีโรงเรือนและที่ดิน ทุกปีงบประมาณ รองลงมา คือ รายได้จากค่าสาธารณูปโภค ในขณะที่ อบต.ดอยหล่อ จัดเก็บรายได้มากที่สุดจากภาษีบำรุงท้องที่ทุกปีงบประมาณ รองลงมาคือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

สัดส่วนการจัดเก็บรายได้จากภาษีและรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีที่ อบต. สามารถจัดเก็บได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ รายละเอียดปรากฏใน ตารางที่ 4.6 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ มีสัดส่วนรายได้จากการจัดเก็บมากที่สุดคือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ทุกปีงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 75.81 68.75 69.58 67.54 และ 71.27 หรือเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 70.59 ของรายได้ที่จัดเก็บได้เองทั้งหมด รองลงมา คือ รายได้จากค่า

สาธารณูปโภค คิดเป็นร้อยละ 10.75 15.07 14.52 13.30 และ 10.26 หรือเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 12.78 ของรายได้ที่จัดเก็บได้เองทั้งหมด ในขณะที่ อบต.คอยหล่อ มีสัดส่วนการจัดเก็บรายได้มากที่สุด เป็นรายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ทุกปีงบประมาณคิดเป็นร้อยละ 50.95 55.85 43.38 64.31 และ 53.21 หรือเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 53.54 รองลงมาคือ การจัดเก็บรายได้จากภาษีโรงเรือนและที่ดิน คิดเป็น ร้อยละ 17.15 15.67 17.80 15.72 และ 13.49 หรือเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 15.09 ของรายได้ที่จัดเก็บได้เองทั้งหมด

ตารางที่ 4.5 ผลการจัดเก็บรายได้ที่จัดเก็บได้เองขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและ องค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543-2547

(หน่วย: x1000 บาท)

รายได้	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ					องค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ				
	2543	2544	2545	2546	2547	2543	2544	2545	2546	2547
ภาษีบำรุงท้องที่	193	210	270	726	322	218	215	182	317	287
ภาษีป้าย	574	629	749	886	1,198	27	29	25	27	37
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	6,467	5,540	5,804	6,862	9,203	73	60	75	78	73
อากรฆ่าสัตว์	2	2	1	1	1	14	20	18	17	23
คชน.ควบคุมอาคาร	35	46	129	77	321	-	-	-	-	-
ค่าใบอนุญาตควบคุมอาคาร	77	293	86	48	94	40	44	114	46	97
ค่าปรับผิดสัญญา	9	22	61	9	255	-	-	-	-	-
ดอกเบี้ยเงินฝาก	257	103	30	35	57	55	17	6	9	11
ค่าสาธารณูปโภค	917	1,214	1,212	1,352	1,325	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	163	136	-	-	-	-	11
รวม	8,531	8,058	8,342	10,160	12,912	428	385	421	494	540

ตารางที่ 4.6 สัดส่วนผลการจัดเก็บรายได้ที่จัดเก็บได้เองขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและ
องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543–2547

(หน่วย: %)

รายได้	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ					สัดส่วน เฉลี่ย	องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ					สัดส่วน เฉลี่ย
	2543	2544	2545	2546	2547		2543	2544	2545	2546	2547	
ภาษีบำรุงท้องที่	2.26	2.61	3.23	7.15	2.50	3.55	50.95	55.85	43.38	64.31	53.21	53.54
ภาษีป้าย	6.72	7.80	8.98	8.72	9.28	8.30	6.30	7.45	5.94	5.46	6.91	6.41
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	75.81	68.75	69.58	67.54	71.27	70.59	17.15	15.67	17.80	15.72	13.49	15.97
อากรฆ่าสัตว์	0.03	0.02	0.02	0.01	-	0.02	3.25	5.16	4.34	3.40	4.33	4.10
คชน.ควบคุมอาคาร	0.41	0.58	1.55	0.76	2.49	1.16	-	-	-	-	-	-
ค่าใบอนุญาตควบคุมอาคาร	0.90	3.63	1.03	0.48	0.73	1.35	9.41	11.46	27.22	9.32	18.03	15.09
ค่าปรับผิดสัญญา	0.11	0.27	0.73	0.08	1.98	0.63	-	-	-	-	-	-
ดอกเบี้ยเงินฝาก	3.02	1.28	0.36	0.35	0.44	1.09	12.93	4.42	1.32	1.79	2.02	4.50
ค่าสาธารณูปโภค	10.75	15.07	14.52	13.30	10.26	12.78	-	-	-	-	-	-
อื่นๆ	-	-	-	1.61	1.06	0.53	-	-	-	-	2.02	0.40
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: จากตารางที่ 4.5

สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งสามารถจัดเก็บรายได้หลักจากภาษีอากรแตกต่างกัน โดย อบต.สุเทพ มีรายได้หลักจากการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ส่วน อบต.ดอยหล่อ มีรายได้หลักจากการเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ทั้งนี้เป็นเพราะ อบต.สุเทพมีการใช้ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อใช้ประโยชน์ทางการค้า และการให้เช่าสูง ในขณะที่ อบต.ดอยหล่อ เป็นแหล่งที่ดินที่ใช้ในด้านเกษตรกรรมเป็นสำคัญ รายได้หลักของ อบต. จึงแตกต่างกัน

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

ผลการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2543–2547 ประกอบด้วยประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากหมวดภาษีอากร และประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากร ผลการศึกษาดังนี้

1) การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากหมวดภาษีอากร

ข้อมูลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากหมวดภาษีอากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บได้เอง ประกอบด้วย รายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และอากรฆ่าสัตว์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ผลการศึกษามีดังนี้

1.1) ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากภาษีบำรุงท้องที่

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดภาษีอากร ได้แก่ รายได้จากภาษีบำรุงท้องที่ ดังตารางที่ 4.7 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ในช่วงเวลา ที่ทำการศึกษาสูงกว่าปกติหรือเท่ากับ 1.13 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปี 2544 องค์การบริหารส่วนตำบล เริ่มใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินทำให้ควบคุมการจัดเก็บรายได้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งมีการ เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อมีประสิทธิภาพการ จัดเก็บต่ำกว่าปกติหรือเท่ากับ 0.77 อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีพื้นที่กว้างขวางทำให้ การจัดเก็บขาดประสิทธิภาพแต่ก็มีการควบคุมทำให้แนวโน้มการจัดเก็บเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.7 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	192,517	260,000	0.74	218,150	400,000	0.55
2544	210,297	300,000	0.70	215,056	400,000	0.54
2545	269,624	250,000	1.08	182,437	300,000	0.61
2546	726,157	300,000	2.42	317,452	300,000	1.06
2547	322,404	450,000	0.72	287,276	267,000	1.08
		เฉลี่ย	1.13			0.77

1.2) ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากภาษีป้าย

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดภาษีอากร ได้แก่ รายได้จากภาษีป้ายดัง ตารางที่ 4.8 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและดอยหล่อ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ จากภาษีป้ายในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาสูงกว่าปกติ หรือเท่ากับ 1.08 และ 1.04 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งมีการขยายตัวของธุรกิจในพื้นที่เพิ่มขึ้นตามสภาพ เศรษฐกิจของประเทศ ทำให้มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ด้วยป้ายมีมากขึ้น ทำให้สามารถจัดเก็บ รายได้เกินจำนวนที่ประมาณการไว้

ตารางที่ 4.8 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บภาษีป้ายขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	573,560	700,000	0.82	26,978	26,978	1.00
2544	628,613	700,000	0.90	28,688	30,000	0.96
2545	749,453	600,000	1.25	24,978	30,000	0.83
2546	886,295	800,000	1.11	26,970	30,000	0.90
2547	1,197,865	900,000	1.33	37,310	25,000	1.49
		เฉลี่ย	1.08			1.04

1.3) ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากภาษีโรงเรือนและที่ดิน

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดภาษีอากร ได้แก่ รายได้จากภาษีโรงเรือนและที่ดิน ดังตารางที่ 4.9 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และดอยหล่อมีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาดังกล่าวปกติ หรือเท่ากับ 0.98 และ 0.93 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งประมาณการรายได้สูงกว่าข้อเท็จจริง ทำให้สามารถจัดเก็บรายได้ต่ำกว่าประมาณการ แต่ก็มีข้อสังเกตว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพมีแนวโน้มการจัดเก็บได้เต็มประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อาจเป็นเพราะการนำแผนที่ภาษีและทำเบียนทรัพย์สินมาใช้ควบคุมการจัดเก็บทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นและมีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บปี 2546 และ 2547 เพิ่มขึ้นตลอด ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อถึงแม้จะมีประสิทธิภาพการจัดเก็บต่ำกว่าปกติแต่รายได้จริงในแต่ละปีมีแนวโน้มใกล้เคียงกับประมาณการที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.9 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลสุเทพและคอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	6,467,051	6,000,000	1.08	73,456	73,456	1.00
2544	5,539,853	6,500,000	0.85	60,330	80,000	0.75
2545	5,803,779	7,000,000	0.83	74,871	80,000	0.94
2546	6,862,344	7,500,000	0.91	77,575	80,000	0.97
2547	9,202,874	7,400,000	1.24	72,820	75,000	0.97
		เฉลี่ย	0.98			0.93

1.4) ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากอากรฆ่าสัตว์

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดภาษีอากร ได้แก่ รายได้จากอากรฆ่าสัตว์ ดังตารางที่ 4.10 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและคอยหล่อ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากอากรฆ่าสัตว์ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาค้นคว้าต่ำกว่าปกติ หรือเท่ากับ 0.42 และ 0.92 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพไม่มีโรงฆ่าสัตว์ถาวร ทำเฉพาะในครัวเรือนหรือกิจการโรงฆ่าสัตว์ล้มเลิกกิจการไปเพราะมีความเข้มงวดจากองค์การบริหารส่วนตำบลและสาธารณสุขจังหวัด ทำให้การจัดเก็บรายได้ลดต่ำลงทุกปี ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ ประสิทธิภาพการจัดเก็บต่ำเพราะการควบคุมการจัดเก็บยังไม่ดีสังเกตได้จากปีงบประมาณ 2543–2546 ประสิทธิภาพการจัดเก็บมีค่าผันแปรตลอดเวลาแต่ในปีงบประมาณ 2547 ค่าประสิทธิภาพการจัดเก็บเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นถึงความเข้มงวดในการจัดเก็บขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 4.10 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บอากรฆ่าสัตว์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
สุเทพและดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	2,480	5,000	0.50	13,934	20,000	0.70
2544	1,500	5,000	0.30	19,852	20,000	0.99
2545	1,280	5,000	0.26	18,252	20,000	0.91
2546	1,100	2,000	0.55	16,784	20,000	0.84
2547	500	1,000	0.50	23,384	20,000	1.17
		เฉลี่ย	0.42			0.92

2) การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากร

ข้อมูลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากรประกอบด้วยรายได้จากค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร รายได้จากค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร รายได้จากค่าปรับผิดสัญญา รายได้จากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร รายได้จากสาธารณูปโภค และรายได้อื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ผลการศึกษามีดังนี้

2.1) รายได้จากค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดภาษีอากร ได้แก่ รายได้จากการควบคุมอาคาร (รายได้จากค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร การขายแบบแปลน และค่าตรวจแบบแปลน) ดังตารางที่ 4.11 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคารสูงกว่าปกติ หรือเท่ากับ 2.48 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนโครงการก่อสร้างในแต่ละปีมีไม่เท่ากัน ทำให้รายได้จริงแตกต่างกันไป แต่ก็พบว่าสูงกว่ารายการประมาณการส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหลออายการจัดเก็บรายได้จากค่าธรรมเนียมถูกรวมไว้รายการค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร

ตารางที่ 4.11 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคารของ
องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	34,838	34,838	1.00	-	-	-
2544	46,428	30,000	1.55	-	-	-
2545	129,032	30,000	4.30	-	-	-
2546	76,989	50,000	1.54	-	-	-
2547	321,099	80,000	4.01	-	-	-
		เฉลี่ย	2.48			-

2.2) เปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหวมดภาณีอากร ได้แก่ รายได้จากค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร ดังตารางที่ 4.12 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคารในช่วงเวลาที่ทำการศึกษามากกว่าปกติหรือเท่ากับ 2.39 ซึ่งเป็นตัวเลขที่มีแนวโน้มเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับรายได้จากค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมอาคาร ส่วนความผันแปรของตัวเลขประสิทธิภาพเนื่องมาจากพื้นที่ก่อสร้างในแต่ละโครงการมีมากน้อยแตกต่างกันไปทำให้ประสิทธิภาพการจัดเก็บผันแปรอยู่ตลอดเวลา ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อมมีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคารต่ำกว่าปกติหรือเท่ากับ 0.94 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความไม่แน่นอนของโครงการก่อสร้างในพื้นที่ในแต่ละปีมีไม่หลากหลายเหมือนกับองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพยกต่อการประเมินรายได้จากรายการนี้ ทำให้ในแต่ละปีงบประมาณมีประมาณการจัดเก็บต่ำกว่ารายการประมาณการ

ตารางที่ 4.12 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการควบคุมอาคารของ
องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	77,180	36,000	2.14	40,293	82,900	0.49
2544	292,840	65,000	4.51	44,133	100,100	0.44
2545	85,658	33,000	2.59	114,450	55,000	2.08
2546	48,460	52,000	0.93	46,000	55,100	0.83
2547	93,790	53,000	1.77	97,347	114,000	0.85
		เฉลี่ย	2.39			0.94

2.3) ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากค่าปรับผิดสัญญา

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดภาษีอากร ได้แก่ รายได้จากค่าปรับผิดสัญญา ดังตารางที่ 4.13 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากค่าปรับผิดสัญญาสูงกว่าปกติ หรือเท่ากับ 6.93 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีโครงการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลผู้รับเหมาไม่สามารถจัดทำงานให้ตรงตามงวดงาน ซึ่งตามเงื่อนไขสัญญาต้องเสียค่าปรับให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลตามจำนวนที่กำหนด แต่ในปีงบประมาณ 2547 มีค่าประสิทธิภาพสูงเพราะ โครงการจัดทำรางระบายน้ำ และโครงการก่อสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลผู้รับเหมาไม่สามารถจัดทำได้ให้เป็นไปตามสัญญาจึงต้องเสียค่าปรับเป็นจำนวนมาก มีส่วนทำให้ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพสูงกว่าปกติ

ตารางที่ 4.13 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บค่าปรับผิดสัญญาขององค์การบริหารส่วนตำบล
สุเทพและดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	9,051	10,000	0.91	-	-	-
2544	21,886	6,000	3.65	-	-	-
2545	60,973	15,000	4.06	-	-	-
2546	8,597	17,000	0.51	-	-	-
2547	255,199	10,000	25.52	-	-	-
		เฉลี่ย	6.93			-

2.4) ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดรายได้ทรัพย์สิน ได้แก่ รายได้จากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร ดังตารางที่ 4.14 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาดำกว่าปกติ หรือเท่ากับ 0.68 และ 0.34 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยเงินฝากค่อนข้างต่ำ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้จากส่วนน้อยค่อนข้างน้อย หรืออาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลมีเงินสะสมซึ่งฝากไว้ในบัญชีเงินฝากธนาคารมีจำนวนไม่แน่นอนทำให้มีรายได้จากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารมีจำนวนไม่แน่นอน

ตารางที่ 4.14 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บจากดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลสุเทพและดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	257,338	257,338	1.00	55,383	200,000	0.28
2544	102,800	241,000	0.43	17,005	300,000	0.06
2545	30,236	138,000	0.22	5,551	50,000	0.11
2546	35,187	101,000	0.35	8,819	50,000	0.18
2547	56,846	40,000	1.42	10,890	10,000	1.09
		เฉลี่ย	0.68			0.34

2.5) ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากสาธารณูปโภค

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดรายได้ทรัพย์สิน ได้แก่ รายได้จากสาธารณูปโภค ดังตารางที่ 4.15 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้จากค่าสาธารณูปโภคในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาดำกว่าปกติ หรือเท่ากับ 0.88 ทั้งนี้อาจการให้บริการสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะเงื่อนไขด้านระเบียบปฏิบัติทำให้มีผู้มาติดต่อขอใช้บริการสาธารณูปโภคจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนน้อยกว่าเป้าหมาย และส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะมีการหลีกเลี่ยงเสียค่าบริการซึ่งจำเป็นต้องมีการวางแผนทางการจัดเก็บให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นในอนาคต

ตารางที่ 4.15 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บค่าสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล
สุเทพและดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	916,890	800,000	1.15	-	-	-
2544	1,214,085	1,350,000	0.89	-	-	-
2545	1,211,505	1,700,000	0.71	-	-	-
2546	1,351,795	1,800,000	0.75	-	-	-
2547	1,324,896	1,500,000	0.88	-	-	-
		เฉลี่ย	0.88			

2.6) ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้อื่น ๆ

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดรายได้ทรัพย์สิน ได้แก่ รายได้อื่นๆ ดัง
ตารางที่ 4.16 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ มี
ประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ รายได้อื่น ๆ ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาดังกล่าวปกติ หรือเท่ากับ 1.27
และ 0.11 ตามลำดับ ทั้งนี้รายได้อื่นๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เป็นค่าขายแบบ
แปลน ค่าใบอนุญาต และค่าเบ็ดเตล็ด เป็นต้น รายได้ที่ค่อนข้างไม่แน่นอนทำให้ยากต่อการประเมิน
ให้ตรงกับข้อเท็จจริง สำหรับรายการที่ไม่ปรากฏก่อนปีงบประมาณ 2546 เพราะองค์การบริหาร
ส่วนตำบลนำรายการไปไว้ในส่วนที่เกี่ยวข้องอื่นๆ แต่ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นมาได้ปรับวิธีการ
รายงานการแสดงผลรายได้ให้ชัดเจนขึ้นและเป็นไปในแนวทางเดียวกันทุกองค์กรปกครองท้องถิ่น

ตารางที่ 4.16 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บรายได้อื่น ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	-	-	-	-	-	-
2544	-	-	-	-	-	-
2545	-	-	-	-	-	-
2546	163,350	100,000	1.63	-	-	-
2547	136,460	150,000	0.91	10,890	100,000	0.11
			1.27			0.11

3) เปรียบเทียบประสิทธิภาพการจ้ดเก็บรายได้ทั้งหมด

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหมวดรายได้ที่ อบต.จัดเก็บได้เองทั้งรายได้ที่เป็นภาษีอากรและรายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากร ดังตารางที่ 4.17 พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ มีประสิทธิภาพการจ้ดเก็บรายได้ภาพรวมในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาใกล้เคียงปกติ หรือเท่ากับ 0.99 ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ มีประสิทธิภาพการจ้ดเก็บภาพรวมระดับต่ำกว่าปกติ หรือเท่ากับ 0.71 เมื่อพิจารณาจากรายการอาจกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพการจ้ดเก็บขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพอยู่ในระดับปกติเกิดขึ้นจากการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ควบคุมการจ้ดเก็บ ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อซึ่งในปัจจุบันยังไม่ได้นำระบบดังกล่าวมาใช้มีส่วนทำให้ประสิทธิภาพการจ้ดเก็บอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

ตารางที่ 4.17 แสดงประสิทธิภาพจากการเก็บภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและ
ดอยหล่อ

ปีงบประมาณ	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ			องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ		
	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)	รายได้จริง (AR)	ประมาณ (ER)	ประสิทธิภาพ (E)
2543	8,530,905	8,103,176	1.05	428,194	803,334	0.53
2544	8,058,302	9,197,000	0.88	385,064	930,100	0.41
2545	8,341,540	9,771,000	0.85	420,539	535,000	0.79
2546	10,160,274	10,722,000	0.95	493,600	535,100	0.92
2547	12,911,933	10,584,000	1.22	539,917	611,000	0.88
		เฉลี่ย	0.99			0.71

สรุป ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของ อบต. ทั้งสองแห่ง พบว่า อบต. สุเทพ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ที่เป็นภาษีอากรสูงกว่าปกติคือ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ส่วนที่จัดเก็บได้ต่ำกว่าปกติ คือ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ส่วน อบต.ดอยหล่อ มีประสิทธิภาพการจัดเก็บต่ำกว่าปกติ คือ การจัดเก็บในหมวดรายได้จากอากรฆ่าสัตว์ รายได้จากภาษีโรงเรือน และที่ดิน

4.2 ผลการศึกษาความเป็นไปได้ของการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้

ผลการศึกษาความเป็นไปได้ของการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้เพื่อการควบคุมการจัดเก็บภาษีและรายได้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ทำการศึกษาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายสำหรับการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ ขั้นตอนการวางแผนนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ ขั้นตอนการดำเนินงานการวางระบบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตจากการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ และแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผลการศึกษาดังนี้

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน

กระบวนการวางระบบงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีทั้งหมด 6 ขั้นตอนดังนี้

1) สรรหาคณะทำงานโครงการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ ได้แต่งตั้งบุคคลเป็นคณะทำงานโครงการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน จำนวน 14 คน ประกอบด้วยประธานกรรมการบริหาร ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหาร ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนต่าง ๆ นายช่าง และพนักงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรายได้ที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่และดำเนินการตามโครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

2) ประชุมคณะทำงานจัดทำโครงการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

3) การศึกษาดูงาน องค์การบริหารส่วนตำบลที่ดำเนินการเอง และจ้างเอกชนดำเนินการ พร้อมสรุปข้อดีข้อเสียของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล

ผลการดูงานของคณะทำงานโครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นผู้จัดทำโครงการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเอง เริ่มดำเนินการตั้งแต่การคัดลอกระวาง แผนที่แม่บท และออกสำรวจเอง ปรากฏว่าใช้เวลาในการดำเนินการและไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

องค์การบริหารส่วนตำบลที่จ้างเอกชนทำโครงการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน โดยกำหนดระยะเวลาในการส่งมอบงาน ปรากฏว่า บริษัทสามารถทำให้เสร็จทันช่วงเวลาจัดเก็บภาษีและสามารถใช้โครงการนี้สำหรับการจัดเก็บภาษี แต่การจ้างเอกชนก็มีข้อเสียด้านค่าใช้จ่ายสูง แต่ก็มีควมคุ้มค่าต่อการลงทุนเพราะสามารถจัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นทุกๆ ปี และมีผู้เข้าขายเสียภาษีเพิ่มขึ้น ทราบถึงเจ้าของที่ดินที่ไม่มีชื่อในทะเบียนและสามารถจัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลที่ซื้อ โปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน แต่ดำเนินการติดต่อกับกรมที่ดินเอง ปรากฏว่า พบปัญหาข้อมูลที่ดินไม่ครบถ้วน ไม่ทราบเจ้าของที่ดิน จำเป็นต้องออกไปสำรวจข้อมูลแต่ก็ไม่สามารถทำงานได้ครบถ้วนเพราะมีพนักงานออกสำรวจจำนวนน้อยไม่สามารถออกสำรวจได้ทุกวัน ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งนั้นมีข้อมูลสำหรับการจัดเก็บภาษีไม่ครบถ้วน และจัดเก็บภาษีไม่ได้ผลเท่าที่ควร

4) เสนอโครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินด้วยระบบคอมพิวเตอร์

ผลการศึกษาดูงานของคณะทำงานโครงการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน คณะทำงานได้ข้อสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ ควรจ้างเอกชนดำเนินการ เพราะเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่เพียงพอและการติดต่อข้อมูลจากสำนักงานที่ดินจังหวัด

ไม่ยอมให้บุคคลภายนอกเข้าค้นข้อมูลต้องให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่ดินเป็นผู้ค้นเอกสาร ซึ่งทำให้เกิดความยุ่งยากในการทำงานของเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง ดังนั้นจึงจัดจ้างเอกชนเป็นผู้ดำเนินการให้เป็นไปตามโครงการและแผนปฏิบัติงาน โดยแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบทุกขั้นตอนในการจัดทำโครงการ

5) ขั้นตอนการดำเนินงานใช้ระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ ได้ดำเนินการจัดจ้างด้วยวิธีพิเศษให้เอกชนที่มีความรู้ความชำนาญ ประสบการณ์ และมีผลงานมาแล้วเข้ามาดำเนินงาน โครงการแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ในวงเงิน 4,000,000 บาท โดยกำหนดทำงานตั้งแต่ปีงบประมาณ 2544-2546

เอกชนที่เข้าทำหน้าที่วางระบบงาน ดำเนินงานออกเป็น 5 ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดสำคัญดังนี้คือ

(1) ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมเอกสารเพื่อจัดแผนที่แม่บท ประกอบด้วย

(1.1) การถ่ายสำเนาเอกสารสิทธิ์ที่ดินประเภทต่าง ๆ และรวบรวมสำเนาระวางต่าง ๆ ที่ได้แล้วนำลงระบบคอมพิวเตอร์

(1.2) จัดทำแผนที่รูปแปลงที่ดินภายในขอบเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล

(1.3) ทำการเขียนแผนที่ทั้งหมดในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยระบุรายละเอียดข้อมูลเลขที่ดิน หน้าสำรวจของกรมที่ดิน พร้อมทั้งรหัสแปลงที่ดิน

(2) ขั้นตอนที่ 2 การเตรียมการเดินสำรวจ จัดทำเกี่ยวกับ

(2.1) จัดเตรียมจำแนกข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเอกสารสิทธิ์ที่ดิน และรายละเอียดที่จำเป็นของผู้ครอบครอง

(2.2) การจัดอบรมเจ้าหน้าที่สำรวจข้อมูลภาคสนาม

(3) ขั้นตอนที่ 3 การสำรวจข้อมูลภาคสนามและติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ ดำเนินการ

เกี่ยวกับ

(3.1) เดินสำรวจเก็บข้อมูลภาคสนามที่ดินทุกแปลงในเขตขององค์การบริหารส่วนตำบล

(3.2) จัดทำแผนที่สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ตามขนาด ตำแหน่งที่ตั้ง ลงบนแผนที่รูปแปลงที่ดินตามข้อมูลจากการสำรวจภาคสนาม และทำการตรวจสอบให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

(3.3) ทำการเขียนแผนที่รูปแปลงที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างลงบนกระดาษ

(3.4) ทำการติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์

(4) ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบและนำเข้าข้อมูลสู่ระบบดิจิทัล ดำเนินการเกี่ยวกับ

(4.1) ติดตั้งโปรแกรมแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

(4.2) นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจลงสู่ฐานข้อมูลโปรแกรมคอมพิวเตอร์แผนที่ ภูมิและทะเบียนทรัพย์สิน แล้วจัดทำรายงานทรัพย์สินรายบุคคล ทะเบียนผู้เสียภาษีและบัญชีคุม ทั้งหมด

(4.3) นำเข้าข้อมูลระบบสารสนเทศฯ เข้าสู่ฐานข้อมูลโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สิน

(5) ขั้นตอนที่ 5 การเชื่อมโยงข้อมูลสู่ระบบสารสนเทศและจัดทำภาพถ่ายทางอากาศ ดำเนินการเกี่ยวกับ

(5.1) ติดตั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์สารสนเทศภูมิศาสตร์

(5.2) เชื่อมโยงข้อมูลระบบสารสนเทศ

(5.3) ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พร้อมคู่มือการใช้โปรแกรม

(5.4) ส่งมอบงานทั้งหมด

สำหรับค่าจ้างที่ตอบแทนให้แก่เอกชนนั้นถูกแบ่งออกเป็น 3 งวดดังนี้

(1) จำนวน 1,500,000 บาท เมื่อส่งมอบงานและตรวจรับงานตามแผนการปฏิบัติงานตามขั้นตอน 1-2 เรียบร้อยแล้ว

(2) จำนวน 1,500,000 บาท เมื่อส่งมอบงานและตรวจรับงานตามแผนการปฏิบัติงานตามขั้นตอน 3-4 เรียบร้อยแล้ว

(3) จำนวน 1,000,000 บาท เมื่อส่งมอบงานและตรวจรับงานตามแผนการปฏิบัติงานตามขั้นตอน 5 เรียบร้อยแล้ว

6) สรุปผลการดำเนินการจัดเก็บรายได้ด้วยโครงการแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สิน คณะทำงานโครงการแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สิน ได้สรุปผลการดำเนินงานตามโครงการจัดทำแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สิน พบว่า

(1) องค์การบริหารส่วนตำบลมีระบบแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สินอย่างครบถ้วนเป็นไปตามโครงการที่กำหนดไว้

(2) จัดตั้งศูนย์อำนวยการแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สินเพื่อจัดเก็บข้อมูลผู้เข้าข่ายชำระภาษีดังนี้

(2.1) ภาษีบำรุงท้องที่ จำนวนผู้เข้าข่าย 3,288 ราย จำนวนที่ดิน 5,028 แปลง

(2.2) ภาษีโรงเรือนและที่ดิน จำนวนผู้เข้าข่าย 879 ราย

(2.3) ภาษีป้าย จำนวนผู้เข้าข่าย 261 ราย

(3) ผลที่ได้รับจากการใช้ระบบแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สินทำให้

(3.1) ทราบจำนวนผู้เข้าข่ายชำระภาษีแต่ละประเภทเพิ่มขึ้น

(3.2) สามารถจัดรายได้จากภาษีแต่ละประเภทได้มากขึ้น

(3.3) ทำให้การจัดเก็บภาษีมียุทธศาสตร์ภาพ ครอบคลุมและเป็นธรรมมากขึ้น

(3.4) สามารถนำข้อมูลที่ได้ใช้ในการวางแผนพัฒนารายได้ต่อไป

ส่วนผลการสำรวจค่าใช้จ่ายสำหรับการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีดำริเพื่อการนำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในวงเงินงบประมาณทั้งสิ้น 4,000,000 บาท (สี่ล้านบาทถ้วน) โดยกำหนดเสร็จสิ้นภายใน 4 ปี คือ ระหว่างปี 2543-2546

หลังจากนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้สำหรับการจัดเก็บภาษีแล้ว คณะทำงานโครงการแผนที่ภาษีได้สรุปตัวเลขเปรียบเทียบผลการจัดเก็บ รายได้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2544-2546 โดยปีงบประมาณ 2544 และ 2545 องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพเป็นผู้จัดเก็บภาษีเอง ส่วนปีงบประมาณ 2546 เป็นการจัดเก็บโดยใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเป็นเครื่องมือช่วยในการจัดเก็บภาษี พบว่า หลังจากได้นำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในการจัดเก็บภาษีทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้เพิ่มมากขึ้น จากเดิมตามลำดับ (ดูตารางที่ 4.18) ผลการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพได้รับรางวัลจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยในฐานะเป็นองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพยายามและมีผลงานด้านการจัดเก็บภาษี

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบผลการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ ก่อนและหลังการใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน

ประเภทภาษี	2544	2545	เพิ่มขึ้น(%)	2546	อัตราการเพิ่มขึ้น(%)
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	5,539,853	5,803,779	4.76	6,862,344	18.24
ภาษีบำรุงท้องที่	210,297	269,624	28.21	726,157	169.32
ภาษีป้าย	628,613	749,453	19.22	886,295	18.26

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ

การประเมินระยะเวลาคืนทุนขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2544 เป็นต้นมา ในช่วง 3 ปีงบประมาณ คือ สิ้นสุดปีงบประมาณ 2546 องค์การบริหารส่วนตำบล ใช้จ่ายสำหรับการลงทุนนำแผนที่ภาษีและทะเบียน

ทรัพย์สินรวมทั้งสิ้น 4,000,000 บาท การนำระบบมาใช้ปรากฏว่าทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล
สุเทพจัดเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นโดยใช้รายได้ในปีงบประมาณ 2543 เป็นฐาน ปรากฏว่าผลรวมระหว่าง
ส่วนต่างการจัดเก็บภาษีในแต่ละปีงบประมาณกับภาษีที่จัดเก็บได้ในปีงบประมาณ 2543 มีค่าเท่ากับ
5,348,429 บาท (ดังตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 ส่วนต่างการจัดเก็บภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพจัดเก็บได้เองในแต่ละปี
หักรายได้การจัดเก็บได้เองในปี 2543

ปีงบประมาณ	ค่าใช้จ่ายลงทุน (บาท)	รายได้จัดเก็บเอง (บาท)	ส่วนต่างจากปี 2543 (บาท)
2543		8,530,905	-
2544	1,500,000	8,058,302	-472,603
2545	1,500,000	8,341,540	-189,365
2546	1,000,000	10,160,274	1,629,369
2547		12,911,933	4,381,028
รวม	4,000,000		5,348,429

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ในช่วงปีงบประมาณ 2544-2547 ซึ่งเป็นช่วงที่องค์การบริหารส่วน
ตำบลนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ ปรากฏว่าผลรวมของส่วนต่างรายได้ที่จัดเก็บได้เอง
แต่ละปีงบประมาณหักรายได้ที่จัดเก็บได้เองในปีงบประมาณ 2543 มีค่าเท่ากับ 5,348,429 บาท หรือ
เป็นผลตอบแทนที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการนำระบบดังกล่าวมาใช้ซึ่งผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ยในช่วง 4 ปี
มีค่าเท่ากับ 1,337,107 บาทต่อปี

ดังนั้นระยะเวลาคืนทุนของการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เท่ากับ 2.99 ปี

การประเมินระยะเวลาคืนทุนขององค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ปัจจุบันองค์การ
บริหารส่วนตำบลดอยหล่อยังไม่ได้้นำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้แต่ก็มีนโยบายนำ
ระบบดังกล่าวมาใช้ และอยู่ในระหว่างเตรียมการโดยจัดเตรียมงบประมาณส่วนหนึ่งสำหรับ
การศึกษาการวางระบบให้มีประสิทธิภาพที่สุด

อย่างไรก็ตาม เมื่อทดลองประเมินกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ ลงทุนนำแผนที่ ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในช่วงเดียวกันกับองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ และภายใต้ข้อ สมมุติที่ว่า การนำแผนที่ภาษีมาใช้ทำให้ในปี 2544 มีผลการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้นสูงสุดเท่ากับ 539,917 บาท (ซึ่งเป็นรายได้ที่สามารถจัดเก็บได้สูงสุดในปีงบประมาณ 2547 ดังแสดงในตารางที่ 4.18) หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.65 และมีอัตราการเพิ่มในอัตราเดียวกันนี้ต่อเนื่องไปทุก ๆ ปี ผลการ ประเมินรายได้ในช่วง 4 ปี คือ ปีงบประมาณ 2544–2547 องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้เพิ่มขึ้น จากการใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินเท่ากับ 817,047 บาท (ดังตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 ส่วนต่างการจัดเก็บภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อจัดเก็บได้เอง ในแต่ละปีหักรายได้การจัดเก็บได้เองในปี 2543

ปีงบประมาณ	ค่าใช้จ่ายลงทุน (บาท)	รายได้จัดเก็บเอง (บาท)	ส่วนต่างจากปี 2543 (บาท)
2543		428,194	-
2544	1,500,000	539,917	111,723
2545	1,500,000	597,418	169,224
2546	1,000,000	661,043	232,849
2547		731,444	303,250
รวม	4,000,000		817,047

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ในช่วงปีงบประมาณ 2544–2547 ซึ่งเป็นช่วงที่สมมุติว่าองค์การ บริหารส่วนตำบลคอยหล่อนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ ปรากฏว่าผลรวมของส่วนต่าง รายได้ที่คาดว่าจะจัดเก็บได้แต่ละปีงบประมาณหักรายได้ที่จัดเก็บได้จริง ในปีงบประมาณ 2543 มี ค่าเท่ากับ 817,047 บาท ซึ่งใช้เป็นค่าประมาณผลตอบแทนที่ได้รับเพิ่มขึ้นจากการนำระบบดังกล่าว มาใช้ หรือผลตอบแทนสุทธิเฉลี่ยในช่วง 4 ปี มีค่าเท่ากับ 204,262 บาทต่อปี

ดังนั้นระยะเวลาคืนทุนของการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ในกรณีภายใต้ข้อ สมมุติฐานข้างต้นเท่ากับ 20 ปี

สรุปผลการประเมินระยะเวลาคืนทุนจากการนำแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ สำหรับควบคุมการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ จากเงินลงทุน 4,000,000 บาท ปรากฏว่าใช้ระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 2.99 ปี ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ มีระยะเวลาคืนทุนเท่ากับ 20 ปี

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ SWOT เปรียบเทียบความเป็นไปได้ของการนำแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้

4.2.1 การวิเคราะห์ SWOT

การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ เป็นการวิเคราะห์ SWOT เพื่อพิจารณาปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งที่เกี่ยวข้องกับการนำแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ ผลการศึกษามีดังนี้

ตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการนำแผนที่ภูมิและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้

การวิเคราะห์	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ	องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ
1. จุดแข็ง		
1.1 ภารกิจ	<ul style="list-style-type: none"> -มีผู้เข้าจ่ายเสียภาษีเพิ่มมากขึ้น -เพิ่มรายได้ให้แก่ อบต. จากการสามารถจัดเก็บได้อย่างถูกต้องและทั่วถึง -เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานด้านรายได้ อบต. เพราะระบบจัดเก็บดีขึ้น -มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ถูกต้อง -เพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการจัดเก็บ 	<ul style="list-style-type: none"> -สามารถตรวจสอบผู้เข้าจ่ายเสียภาษีได้ง่ายขึ้นกว่าเดิม -ทำให้การจัดเก็บภาษีมีความคล่องตัวและจัดเก็บได้แม่นยำ รวดเร็ว
1.2 ผลการจัดเก็บภาษี	<ul style="list-style-type: none"> -มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนทุกปี -จัดเก็บภาษีได้ทั่วถึงและครอบคลุม -มีความเป็นธรรมในการจัดเก็บ 	
1.3 การรายงานผล	<ul style="list-style-type: none"> -การรายงานผลเป็นระบบและมีรายงานตามขั้นตอนถูกต้องและครอบคลุม -สามารถตรวจสอบผู้ค้างชำระภาษีได้ง่ายกว่าเดิม 	

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

การวิเคราะห์	องค์การบริหารส่วนตำบลเทพ	องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ
1.4 การบริหารจัดการ	<ul style="list-style-type: none"> -ใช้เป็นประโยชน์สำหรับการประเมินรายได้จากภาษีและทรัพย์สิน ได้ถูกต้องใกล้เคียงมากขึ้นกว่าเดิม -ทำให้การบริหารการจัดเก็บสะดวกและง่ายต่อการตัดสินใจในเชิงบริหาร -ทำให้การวางแผนจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพดีขึ้น -เร่งรัด ติดตาม จัดเก็บภาษีได้มีประสิทธิภาพและเป็นระบบ -การจัดเก็บภาษีเป็นระบบดีขึ้นกว่าเดิม 	<ul style="list-style-type: none"> -มีการแบ่งเขตพื้นที่ชัดเจน ง่ายต่อการประเมินภาษี -มีการควบคุมทะเบียนทรัพย์สินและทำให้จัดเก็บภาษีได้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น -มีแนวทางในการบริหารจัดการที่ดี และชัดเจนยิ่งขึ้น
1.5 โครงสร้างองค์กร	<ul style="list-style-type: none"> -มีความชัดเจนของผู้รับผิดชอบในแต่ละขั้นตอนการจัดเก็บมากยิ่งขึ้น -ลดภาระงานการตรวจสอบ ติดตาม เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานบางงานแทนกันได้ 	<ul style="list-style-type: none"> -มีความรวดเร็วยิ่งขึ้นกว่าเดิม -ทำให้เจ้าหน้าที่ทราบหน้าที่ในการจัดเก็บของตนเองได้ชัดเจน -มีการแบ่งแยกหน้าที่ในการจัดทำเกี่ยวกับภาษีได้ตรงตามเป้าหมาย
1.6 ความรู้บุคลากร	<ul style="list-style-type: none"> -มีการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับนโยบาย วิธีการ กฎหมาย ข้อบังคับ และเทคโนโลยีไปในทิศทางที่ดีขึ้นทำให้การบริการภาษีดีขึ้น -ความรับผิดชอบของบุคลากรดี 	<ul style="list-style-type: none"> -มีความรู้เกี่ยวกับระบบการจัดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นทั้งวิธีการ กฎหมาย ข้อบังคับ และเทคโนโลยี
1.7 ระบบฐานข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> -จำนวนรายผู้เข้าข้ายเสียภาษีมีจำนวนมากและใกล้เคียงความจริงมากยิ่งขึ้น -มีความสามารถเชื่อมโยงข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับทะเบียนราษฎรได้ -สามารถดูรายละเอียดพื้นที่ได้จากแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศทำให้ทราบรายละเอียดที่ดินในพื้นที่ได้ดียิ่งขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> -มีระบบข้อมูลเกี่ยวกับภาษีในพื้นที่เพิ่มขึ้นและถูกต้อง -สามารถตรวจสอบข้อมูลภาษีได้ง่ายและข้อมูลเป็นปัจจุบัน
1.8 ประโยชน์	<ul style="list-style-type: none"> -รายได้เพิ่ม -การประเมินภาษีถูกต้องใกล้เคียง 	<ul style="list-style-type: none"> -ลดภาระของเจ้าหน้าที่ -ตรวจสอบการเร่งรัดได้ง่าย

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

การวิเคราะห์	องค์การบริหารส่วนตำบลเทพ	องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ
1.9 ระเบียบ/กฎหมาย	-สร้างความยุติธรรมให้แก่ผู้เสียภาษี -สะดวกและรวดเร็วในการให้บริการ -ตรวจสอบข้อมูลได้รวดเร็ว -บุคลากรต้องสนใจหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมถึงการใช้คอมพิวเตอร์คล่องขึ้น	-ใช้ประเมินรายได้ได้ง่าย -เป็นระบบงานที่ทำงานตามขั้นตอนดี -ความแม่นยำของข้อมูล
1.10 การพัสดุ	-ไม่เป็นอุปสรรคต่อการใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน	-ไม่เป็นอุปสรรคต่อการใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน
2. จุดอ่อน		
2.1 การกิจ	-มีการร้องอุทธรณ์มากขึ้น -ความพร้อมของ อบต. ด้านคลังและบุคลากร	-ความพร้อมของ อบต. ด้านคลังและบุคลากร
2.2 ผลการจัดเก็บภาษี	-ยังไม่สามารถจัดเก็บได้ทั่วถึงเพราะข้อมูลที่รวบรวมได้ไม่สมบูรณ์ โดยเฉพาะข้อมูลโฉนดที่ดิน	
2.3 การรายงานผล	-ต้องดำเนินการจัดเก็บข้อมูลทุกขั้นตอนจึงจะสามารถออกรายงานได้	
2.4 การบริหารจัดการ	-ยังมีความซับซ้อนในกระบวนการจัดเก็บที่เกิดขึ้นจากระบบงาน	
2.5 โครงสร้างองค์กร	-เจ้าหน้าที่ไม่สามารถปฏิบัติงานทดแทนกันได้ทุกขั้นตอน -เจ้าหน้าที่ยังแบ่งหน้าที่ภาษีแต่ละประเภทไม่สามารถให้บริการประเภทอื่นแทน	-เป็นองค์กรขนาดเล็กอาจทำให้เจ้าหน้าที่ทำงานหลายงาน
2.6 ความรู้บุคลากร	-ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา ระบบงานต้องพึ่งพาผู้จำหน่าย -ยังเรียนรู้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ของระบบงานได้ไม่ครบถ้วน	-ปัจจุบันมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และโปรแกรม

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

การวิเคราะห์	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ	องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ
2.7 ระบบฐานข้อมูล	-เจ้าหน้าที่บางส่วนต้องพัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ให้คล่องแคล่วเพิ่มขึ้น -ต้องเพิ่มการประสานงานกับหน่วยงานอื่นให้ดีกว่าเดิม -ข้อมูลผิดพลาดเนื่องจากการบันทึกที่ไม่ถูกต้อง -ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบันเพราะบางรายการมีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดแต่ อปค.ไม่ทราบ	-ผู้ปฏิบัติไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์และฐานข้อมูล -อาจมีความซับซ้อนยากต่อการเรียนรู้หรือทำความเข้าใจ
2.8 ประโยชน์	-ความซับซ้อนของระบบ -มีการประเมินภาษีสูงกว่าปกติในบางราย	-ระบบมีความซับซ้อน
2.9 ระเบียบ/กฎหมาย	-	-มีข้อกำหนดที่ซับซ้อน ขึ้นตอนมาก
2.10 การพัสดุ	-ระบบมีราคาแพง	-ระบบอาจมีราคาแพง

ที่มา: จากการสำรวจปี 2548

สรุปได้ว่า ปัจจัยภายในซึ่งเป็นจุดแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพมีมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ เช่นเดียวกับจุดอ่อนที่องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพมีมากกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพมีความพร้อมด้านบุคลากร ระบบงาน รายได้ ตลอดจนการมีโอกาสสำเนาที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ก่อนทำให้ประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อนของตนได้ดีกว่า ซึ่งจุดอ่อนทั้งหมดสามารถแก้ไขได้โดยการเพิ่มงบประมาณสนับสนุนและการพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยี

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรคของการนำแผนที่ภำยีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้

การวิเคราะห์	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ	องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ
1. โอกาส		
1.1 นโยบายรัฐบาล	-ให้การสนับสนุนและจูงใจให้ใช้แผนที่ภำยีและทะเบียนทรัพย์สิน -ต้องการให้ท้องถิ่นจัดเก็บภำยีได้เต็มประสิทธิภาพ -ให้อิสระในการจัดเก็บภำยี -ต้องการให้ท้องถิ่นมีความพร้อมพึ่งตนเองได้	-ต้องการให้ระบบการจัดเก็บของท้องถิ่นเป็นมาตรฐานเดียวกัน -กระตุ้นให้ท้องถิ่นจัดเก็บภำยีได้เต็มประสิทธิภาพ
1.2 พ.ร.บ.	-มีความชัดเจน ไม่เป็นอุปสรรคต่อการใช้แผนที่ภำยีและทะเบียนทรัพย์สิน -ให้ความเป็นอิสระต่อท้องถิ่นในการดำเนินกิจการของตนเอง	-ต้องการให้ท้องถิ่นพัฒนาได้รวดเร็ว -ให้ความเป็นอิสระต่อท้องถิ่นในการดำเนินกิจการของตนเอง
1.3 การใช้แผนที่ฯ ของ อบต.อื่น	-เป็นกรณีศึกษาให้กับ อบต. ทำให้ตัดสินใจใช้ระบบได้ง่ายขึ้น	-ทำให้เห็นระบบการจัดเก็บที่มีประสิทธิภาพและนำมาใช้วางระบบ
1.4 ความรับผิดชอบของประชาชน	-มีความรับผิดชอบในการเสียภำยีเพิ่มขึ้น -มีความเต็มใจชำระภำยีเพิ่มขึ้นเพราะเห็นว่าวิธีการประเมินมีความยุติธรรม	
1.5 การอุดหนุนของรัฐบาล	-	-ได้งบประมาณมาอุดหนุนเพื่อนำไปใช้พัฒนาระบบ
2. อุปสรรค		
2.1 นโยบายรัฐบาล	-รัฐเร่งรัดให้ท้องถิ่นจัดเก็บภำยีทำให้ประชาชนมีทัศนคติไม่ดีกับท้องถิ่น -อบต. ไม่มีความอิสระจริง ๆ ยังต้องปฏิบัติตามนโยบายของรัฐที่สั่งมา	-ศักยภาพของท้องถิ่นที่จะปฏิบัติตามนโยบายแตกต่างกัน
2.2 พ.ร.บ.	-ทำให้ อบต. มีภาระงานเพิ่มขึ้นแต่นบุคลากรและงบประมาณเพิ่มขึ้นไม่สอดคล้องกับภาระ	-ทำให้ อบต. มีภาระงานเพิ่มขึ้น
2.3 การใช้ของ อบต.อื่น	-	-ความสามารถของแต่ละ อบต. ต่างกัน

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

การวิเคราะห์	องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ	องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ
2.4 ความรับผิดชอบ ของประชาชน	-ประชาชนบางรายไม่พอใจเพราะไม่เคย ชำระภาษีให้แก่ อบต. -ยังมีการหลีกเลี่ยงการชำระภาษี -มีกระแสต่อต้าน	-ประชาชนยังไม่ค่อยรับผิดชอบเสียภาษี -ไม่ต้องการเสียภาษีในอัตราสูง ๆ -มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของที่ดินบ่อย
2.5 การอุดหนุนของ รัฐบาล	-	-เงินอุดหนุนไม่แน่นอน

สรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพมีปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสสนับสนุน และเป็นอุปสรรคในการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้เท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อ ยกเว้นปัจจัยด้านความรับผิดชอบของประชาชนที่องค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อไม่สามารถสรุปได้ว่าประชาชนมีความรับผิดชอบในการชำระภาษีดีเพียงใด อุปสรรคที่ขัดขวางการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนภาษีมาใช้ องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งสามารถแก้ไขได้ในแต่ละอุปสรรค ทั้งนี้ในแต่ละอุปสรรคอาจใช้เวลาแตกต่างกัน โดยเฉพาะการสร้างความตระหนักในการเสียภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชน แต่ในขณะเดียวกันองค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องเพิ่มความระมัดระวังการนำภาษีอากรที่จัดเก็บได้ไปใช้จ่ายอย่างระมัดระวังด้วย

4.2.2 ข้อคิดเห็นที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตจากการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตจากการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้สอดคล้องกัน คือ เห็นว่ามีผลกระทบทางบวก โดยเห็นว่า

1.1) แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินถือเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บรายได้ที่มีประสิทธิภาพ เพราะสามารถใช้ข้อมูลมาใช้ประโยชน์สำหรับการเร่งรัด ติดตาม การจัดเก็บภาษี

1.2) แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมีความง่ายต่อการรวบรวมรายละเอียดการจัดเก็บ การรายงาน และการสรุปผลการจัดเก็บหรือการค้างชำระ เป็นการลดภาระงานที่ซ้ำซ้อนของผู้ปฏิบัติ

1.3) แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินสามารถใช้ประโยชน์เป็นกรอบแนวทางในการวางแผนพัฒนารายได้ของ อบต.

1.4) แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน ทำให้ อบต.มีข้อมูลในพื้นที่อย่างครอบคลุมมากกว่าการใช้ระบบการจัดเก็บในรูปแบบเดิมที่รวบรวมโดยเอกสารและยุ่งยากต่อการตรวจสอบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินสามารถค้นหารายชื่อ ที่อยู่ ซึ่งอยู่ในข่ายต้องชำระภาษีได้อย่างรวดเร็ว

1.5) ประชาชนให้การยอมรับในระบบการจัดเก็บเพิ่มขึ้น เพราะสร้างความยุติธรรมในการจัดเก็บ การประเมินภาษี ตลอดจนลดขั้นตอนในการชำระภาษีให้กับประชาชนที่มาติดต่อขอใช้บริการชำระภาษี อย่างไรก็ตาม ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินอาจเกิดขึ้นได้ โดยผู้ให้สัมภาษณ์แสดงความเห็นว่า อาจมาจาก

1.6) ข้อมูลที่ไม่ทันสมัย ไม่ได้ทำการปรับปรุงกรณีที่ข้อมูลที่อยู่ในข่ายชำระภาษีเปลี่ยนแปลงไป วิธีการแก้ไขก็คือต้องมีการตรวจสอบ ทานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ

1.7) เจ้าหน้าที่ต้องพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการจัดเก็บ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้เข้าใจอย่างชัดเจน เพราะจะช่วยทำให้สามารถ แก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้

2) องค์การบริหารส่วนตำบลคอยหล่อ

ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตจากการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้สอดคล้องกัน คือ เห็นว่ามีผลกระทบทางบวก โดยเห็นว่า

2.1)แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมีการแบ่งเขตพื้นที่ มีการประมาณราคาที่ดินตามราคาที่เป็นจริง และสามารถค้นหาข้อมูลได้รวดเร็ว

2.2)แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินช่วยอำนวยความสะดวกต่อผู้มาติดต่อใช้บริการ ทำให้ประหยัดเวลาทั้งผู้ปฏิบัติและผู้มาติดต่อชำระภาษี

2.3)แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน มีส่วนเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดเก็บรายได้ของ อบต. ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นกว่าเดิม

อย่างไรก็ตามผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนหนึ่งเห็นว่า แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินแม้จะช่วยสร้างประสิทธิภาพการจัดเก็บก็ตาม แต่ก็เกรงว่าอาจเกิดผลกระทบดังนี้

2.4)ประชาชนในตำบลคอยหล่ออาจมีรายได้ไม่เพียงพอที่จะนำไปชำระภาษีในแต่ละประเภทที่ตนเองอยู่ในข่ายเสียภาษี กรณีเช่นนี้ก็อาจจะไม่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บ

2.5)อาจสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นระหว่างผู้มีหน้าที่เสียภาษีกับ อบต. เนื่องจากข้อผิดพลาดของระบบที่อาจเกิดขึ้นได้ แต่ก็สามารถแก้ไขได้โดยสร้างความรู้เกี่ยวกับแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

2.6)อาจเกิดการต่อต้านจากผู้บริหารท้องถิ่น เพราะไปกระทบกับฐานเสียงของตน

สรุปได้ว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ สร้างประโยชน์ด้านประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี และการบริหารภาษีเพิ่มขึ้น แต่ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจการใช้งาน ตลอดจนควรมีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ส่วนผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นเป็นผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความไม่พอใจของประชาชนที่ไม่เคยเสียภาษีแต่ต้องมาชำระภาษีให้กับ อบต.

4.2.3 ข้อเสนอแนะแนวทางสำหรับการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

1) องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อเสนอแนะแนวทางสำหรับการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นดังนี้

1.1) การสร้างความร่วมมือระหว่าง อบต. กับหน่วยงานอื่นๆ เช่น กรมที่ดิน ที่ว่าการอำเภอ หรือจังหวัด หรือหน่วยงานที่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการจัดเก็บภาษีของ อบต. เพื่อช่วยสนับสนุนการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกัน

1.2) ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกระดับชั้น ควรให้ความสนใจดูแลการปฏิบัติงาน เพื่อให้การนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้เป็นไปตามเป้าหมายทุกประการ

1.3) ผู้รับผิดชอบควรแบ่งแยกหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน และควรจัดสรรปริมาณงานให้สอดคล้องกับจำนวนบุคลากร รวมทั้งจัดเพิ่มบุคลากรให้สอดคล้องกับภาระงานที่เพิ่มขึ้นจากการนำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้

2) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองหล่อ

ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อเสนอแนะแนวทางสำหรับการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นดังนี้

2.1) เนื่องจากมีประชาชนเป็นจำนวนมากไม่เคยเสียภาษีมาก่อน การใช้แผนที่ภาษีทำให้กลุ่มคนเหล่านี้อาจไม่พอใจ ดังนั้นควรสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้มีหน้าที่เสียภาษีกับภาระภาษีที่ต้องชำระให้แก่ อบต. ว่าเป็นหน้าที่และภาษีที่ชำระนั้นก็ถูกกลับคืนไปสู่ท้องถิ่นในรูปของการพัฒนา สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ท้องถิ่น เป็นต้น

2.2) อบรมพัฒนาให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้กับบุคลากร

2.3) ควรทำการประเมินผลการใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินอย่างสม่ำเสมอ

สรุปได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์เสนอแนะให้ สร้างความร่วมมือกันระหว่าง อบต. กับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกัน ซึ่งจะช่วยปรับปรุงฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ส่วน อบต. ควรอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินให้กับผู้ปฏิบัติหน้าที่และ

ประชาชนผู้เสียภาษีให้เข้าใจถึงการใช้งาน เข้าใจถึงความจำเป็นในการชำระภาษีและหน้าที่ของประชาชนที่ต้องเสียภาษีให้กับท้องถิ่น

4.3 ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ผลการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพทางสังคม และการเคยเสียภาษีที่ อบต. ผลการศึกษาจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามองค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษามีดังนี้

1) เพศของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ดังตารางที่ 4.23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.สุเทพ จำนวน 50 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เป็นเพศชาย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 เป็นเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.คอยหล่อ จำนวน 50 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ เป็นเพศชาย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 และเป็นเพศหญิง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0

ตารางที่ 4.23 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	อบต.สุเทพ (n=50)		อบต.คอยหล่อ (n=50)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	28	56.0	29	58.0
หญิง	22	44.0	21	42.0
รวม	50	100.0	50	100.0

ที่มา: จากการสำรวจปี 2548

2) ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา ดังตารางที่ 4.24 พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.สุเทพ จำนวน 50 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 52.0 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.คอยหล่อ จำนวน 50 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 58.0 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0

ตารางที่ 4.24 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	อบต.สุเทพ (n=50)		อบต.คอยหล่อ (n=50)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	26	52.0	29	58.0
ปริญญาตรี	22	44.0	19	38.0
สูงกว่าปริญญาตรี	2	4.0	2	4.0
รวม	50	100.0	50	100.0

ที่มา: จากการสำรวจปี 2548

3) สถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางสังคม ดังตารางที่ 4.25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.สุเทพ จำนวน 50 คน ส่วนใหญ่เป็นพนักงาน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.คอยหล่อ จำนวน 50 คน ส่วนใหญ่เป็นพนักงาน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0

ตารางที่ 4.25 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพทางสังคม

สถานภาพทางสังคม	อบต.สุเทพ (n=50)		อบต.คอยหล่อ (n=50)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พนักงาน	14	28.0	23	46.0
ครู	2	4.0	2	4.0
ผู้นำชุมชน	10	20.0	4	8.0
สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	12	24.0	13	26.0
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	4	8.0	0	0.0
กรรมการหมู่บ้าน	7	14.0	1	2.0
ข้าราชการสังกัดอื่น ๆ	1	2.0	7	14.0
รวม	50	100.0	50	100.0

ที่มา: จากการสำรวจปี 2548

4) การเคยเสียภาษีที่ อบต. ของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเคยเสียภาษี ดังตารางที่ 4.26 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.สุเทพ จำนวน 50 คน เคยเสียภาษีที่ อบต. คือ เคยเสียภาษี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 ไม่เคยเสียภาษี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.คอยหล่อ จำนวน 50 คน ไม่เคยเสียภาษีที่ อบต. คือ ไม่เคยเสียภาษี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 86.0 และเคยเสียภาษี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0

ตารางที่ 4.26 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการเคยเสียภาษี

การเคยเสียภาษี	อบต.สุเทพ (n=50)		อบต.คอยหล่อ (n=50)	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	28	56.0	7	14.0
ไม่เคย	22	44.0	43	86.0
รวม	50	100.0	50	100.0

ที่มา: จากการสำรวจปี 2548

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ทัศนคติด้านวิธีการจัดเก็บรายได้ ทัศนคติด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และทัศนคติด้านระบบงานการจัดเก็บรายได้

1) ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างด้านวิธีการจัดเก็บรายได้

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อการจัดเก็บรายได้ด้านวิธีการจัดเก็บ แสดงในตารางที่ 4.27 พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.สุเทพ มีทัศนคติเห็นด้วยเกี่ยวกับการแจ้งเตือนผู้เสียภาษีที่ไม่ยอมไปชำระภาษีตามกำหนด หรือร้อยละ 100.0 เป็นอันดับแรก รองลงมา มีทัศนคติเห็นด้วยเกี่ยวกับการแจ้งเตือนให้ผู้เสียภาษีไปชำระภาษีตามกำหนด หรือร้อยละ 98.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบต.คอยหล่อ มีทัศนคติเห็นด้วยเกี่ยวกับ การแจ้งเตือนผู้เสียภาษีที่ไม่ยอมไปชำระภาษีตามกำหนด หรือร้อยละ 100 เป็นอันดับแรก รองลงมา มีทัศนคติเห็นด้วยเกี่ยวกับการแจ้งเตือนให้ผู้เสียภาษีไปชำระภาษีตามกำหนด ร้อยละ 98

ตารางที่ 4.27 ทัศนคติด้านวิธีการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและคอยหล่อ

ทัศนคติด้านวิธีการจัดเก็บรายได้	อบต.สุเทพ (n=50)				อบต.คอยหล่อ (n=50)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1. การออกบริการจัดเก็บภาษีในชุมชน	44	88	6	12	46	92	4	8
2. ให้ผู้เสียภาษีไปชำระที่องค์การบริหารส่วนตำบล	22	44	28	56	19	38	31	62
3. การชำระทางไปรษณีย์	44	88	6	12	48	96	2	4
4. การลงโทษทางกฎหมายกับผู้ที่ไม่ยอมเสียภาษี	39	78	11	22	46	92	4	8
5. การแจ้งเตือนให้ผู้เสียภาษีไปชำระภาษีตามกำหนด	49	98	1	2	49	98	1	2
6. การแจ้งเตือนผู้เสียภาษีที่ไม่ยอมไปชำระภาษีตามกำหนด	50	100	-	-	50	100	-	-

ที่มา: จากการสำรวจปี 2548

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นประชาชนใน อบต.สุเทพ และ อบต.คอยหล่อ ต่างก็มีทัศนคติสูงสุดเกี่ยวกับระบบการแจ้งเตือนให้ไปชำระภาษีตามกำหนด อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่าง

เห็นว่าการแจ้งเตือนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ประชาชนทั่วไปต้องไปชำระภาษีให้ตรงกำหนด เพราะภาษีแต่ละประเภทที่ อบรม.จัดเก็บมีระยะเวลาประเมินภาษีและการชำระภาษีในช่วงเวลาแตกต่างกัน การแจ้งเตือนจะทำให้ประชาชนรู้ว่าต้องไปชำระให้ตรงกำหนด

2) ทักษะคิดของกลุ่มตัวอย่างด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์ทักษะคิดต่อการจัดเก็บรายได้ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ แสดงในตารางที่ 4.28 พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบรม.สุเทพ มีทักษะคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับ การมีอัตราภาษีดีเป็นกันเองกับผู้มีมาติดต่อเสียภาษี การให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้มีมาติดต่อเสียภาษีและวิธีการซักถามข้อเท็จจริงประกอบการประเมินภาษี หรือร้อยละ 100 ส่วนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อบรม.คอยหล่อ มีทักษะคิดเกี่ยวกับ การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่จัดเก็บเป็นอย่างดี การมีอัตราภาษีดี เป็นกันเองกับผู้มีมาติดต่อเสียภาษี และการให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้มีมาติดต่อเสียภาษี ร้อยละ 96

ตารางที่ 4.28 ทักษะคิดด้านวิธีการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและคอยหล่อ

ทักษะคิดด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ	อบรม.สุเทพ (n=50)				อบรม.คอยหล่อ (n=50)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่จัดเก็บเป็นอย่างดี	49	98	1	2	48	96	2	4
2. มีอัตราภาษีดี เป็นกันเองกับผู้มีมาติดต่อเสียภาษี	50	100	-	-	48	96	2	4
3. ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้มีมาติดต่อเสียภาษี	50	100	-	-	48	96	2	4
4. วิธีการซักถามข้อเท็จจริงประกอบการประเมินภาษี	50	100	-	-	46	92	4	8
5. จำนวนผู้ปฏิบัติงานรับชำระภาษีมีเพียงพอสามารถแก้ไขปัญหาจากวิธีการจัดเก็บภาษีที่เกิดขึ้นทั้งที่	48	96	2	4	47	94	3	6
	48	96	2	4	44	88	6	12

ที่มา: จากการสำรวจปี 2548

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นประชาชนใน อบรม.สุเทพ และ อบรม.คอยหล่อ มีทักษะคิดด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสอดคล้องกับ คือ การมีอัตราภาษีดี เป็นกันเองและการให้ข้อเสนอแนะที่

เป็นประโยชน์แก่ผู้มาติดต่อเสียภาษี ทั้งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอาจขาดความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีที่ต้องชำระจึงต้องอาศัยคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ เมื่อได้รับคำแนะนำที่ชัดเจนจนมีอรรถาธิบายการให้บริการที่ดีทำให้เกิดทัศนคติที่ดีในเรื่องดังกล่าวสูงกว่าเรื่องอื่น

3) ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างด้านระบบการจัดเก็บ

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อการจัดเก็บรายได้ด้านระบบการจัดเก็บ แสดงในตารางที่ 4.29 พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อปต.สุเทพ มีทัศนคติเห็นด้วยเกี่ยวกับการประกาศแจ้งเดือนการชำระภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล การส่งจดหมายแจ้งเดือนให้ไปชำระภาษีตามกำหนดและการเตรียมสถานที่เพื่อรับรองผู้มาเสียภาษี หรือร้อยละ 100.0 ส่วนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชาชนใน อปต.คอยหล่อ มีทัศนคติเห็นด้วยเกี่ยวกับการส่งจดหมายแจ้งเดือนให้ไปชำระภาษีตามกำหนด และการจัดทำป้ายแสดงขั้นตอนวิธีการเสียภาษี หรือร้อยละ 100.0

ตารางที่ 4.29 ทัศนคติด้านระบบการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพและคอยหล่อ

ทัศนคติด้านระบบการจัดเก็บรายได้	อปต.สุเทพ (n=50)				อปต.คอยหล่อ (n=50)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1. การประกาศแจ้งเดือนการชำระภาษีให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล	50	100	-	-	47	94	3	6
2. การส่งจดหมายแจ้งเดือนให้ไปชำระภาษีตามกำหนด	50	100	-	-	50	100	-	-
3. การเตรียมสถานที่เพื่อรับรองผู้มาเสียภาษี	50	100	-	-	47	94	3	6
4. การประเมินภาษีที่มีมาตรฐาน	48	96	2	4	47	94	3	6
5. การประเมินภาษีที่ยุติธรรม	48	96	2	4	47	94	3	6
6. การใช้แผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้ในการจัดเก็บภาษี	48	96	2	4	48	96	2	4
7. การจัดทำป้ายแสดงขั้นตอนวิธีการเสียภาษี	49	98	1	2	50	100	-	-
8. ความเต็มใจชำระภาษีกับ อปต.	48	96	2	4	47	94	3	6

ที่มา: จากการสำรวจปี 2548

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นประชาชนใน อบต.สุเทพ และอบต.ดอยหล่อ มีทัศนคติ
ด้านระบบการจัดเก็บที่สอดคล้องกันคือ เรื่อง การส่งจดหมายแจ้งเตือนให้ไปชำระภาษีตามกำหนด
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการส่งจดหมายแจ้งเตือนช่วยกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่าตนเองต้องไปชำระ
ภาษีหรือไม่ และต้องไปชำระเมื่อใด ทำให้ผู้มีหน้าที่ชำระภาษีสามารถเตรียมตัวและเตรียมหลักฐาน
ต่าง ๆ สำหรับการชำระภาษีให้พร้อม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved